

קעולה צדקה

על שם מהרי"ץ זצוק"ל - גאון רבני תימן ותפארתם

רמקדשי תיראך

טרdot הפלא-פונ: "פה לא פון" - צילצלים ושיחות בבית הכנסת ובבית המדרש, כל בר דעת מבין שזה אסור ומזיק לעצמו ולאחרים וمفרע להתרוך לתפילה וללימוד. אנה לך נבקש בשורות אלו מבעלי הטלפון הנגידים. אנה מכם, תננו לנו להתפלל וללמוד בשקט, כבו אותן לוגמי או הפיעלו את הרטיטה או צילצלו עדין ושקט מאד שלא יפריע, ולאנשי ההצלה וכדו' הנמיכו כמה שיותר באופן שרק אתם תשמעו את הקידיאות לעזרה.

ידוע שבעל התוספות יום טוב עשה תעניות וסיגרים עבור איזו עבירה שבגללה נגזרה הגזרה של מאורעות ת"ח ות"ט, וענו לו מן השמים בחלום, בעבור שמוללים בקדושת בית הכנסת ובית המדרש, ומדברים שם בדברי חול. ותיקן נוסח "מי שבירך" לבור את מי ששומר פיו ולשונו מלדבר בשעת התפילה וקוריאת התורה. ומסופר בספר קדושים בהכנס'ס ובמה"ד (עמ' צ"א) להרה"ג מאיר דוד שמואלי שליט"א וז"ל: פעם אחת הייתה נוכחה באיזו לוויה של יהודי צדיק, ובאמצע ההספדים בשעה שבינוי ואשתו והסובבים אותו בוכים ומצטערים, היו כמה אנשים שקיבלו שיחות של הטלפון הסלולי אחד אחר השני, ומכל טלפון יצא איזו סוג מנגינה מסויימת והצטרכ הצלל לאיזו מנגינה ארוכה, באותה השעה שהיה שاري בשרו בוכים, וכמה הדבר היה נוראה מגוחך וכואב. וד"ל.

הרגה אקייר ז"קאר זכי

בהרבה מקומות בתימן נהגו לשים בבית הכנסת כמה ביצים של-בת העינה. ונשאלת השאלה מה טעם למנהג זה? התשובה היא, שעיקר הטעם אינם ממשו נוי אלא רמז שיש בדבר כמובא בספר שפתוי כהן פר' תזורי על כסוק ואם נקבה תולד ז"ל,

הנעמה מטלת ביצים ומנחות במקום גובה ועומדת במקומות רחוק נגדים ומבטחת ורואה בהם ואינה מסיחה דעתה מהם, ובאותה הבטה עשו פירות שיצאים האפרוחים. ואם תבוא שום חייה ומכסיקה, הורגת אותה, לפי שנעשה הביצים מוזרות. וזה נהגו לטלותם בבייהכ"ג. לומר שעיקר התפילה שתתקבל ותעשה פירות, היא הכונה, ולא יהיה דבר מפסיק ביןו לבין אביו שבשים, שהוא עומד כנגדו מדבר עמו לנוכח ואומר ברוך אתה ה' ע"כ. גם בספר בן יהאי מענה א' כתוב שמנาง בני ספרא תלות ביצה מכת העינה בבייהכ"ג לעוד הלבבות להשגת אבינו שבשים עליינו. וככתב מוה"ר שלמה בדייחי זצ"ל בספרו עלות שלמה

(ויקרא יא, טז) עוד טעם אחר ז"ל: קיבלתי מה תולין את הביצים בבית הכנסת, כדי Shirao את הנכסים ולא ישיחו שיחת חולין בבית הכנסת, והוא דומין לביצה שאין להפה, אך האדם ישtopic משיחת חולין כמו אין דלית ליה פומה, ובזה מדקק מהשנתו בהקב"ה ומתפלל בכונה.

תפילות בימים נוראים:

ר"ה, כפור והושענא רבה

בהתהפטות מו"ר הגאון

ר' יצחק רצאבי שליט"א

ההדרשה מרראש חובה
ישנה אפשרות לילינה לגבריס בלבד.
נא להזכיר בסיורים.

לפרטים והרשמה:
**03-5785671
052-4475030**

הכתרת חתני שׂו"ע המקוצר

ישיבות גדולות וקטנות – מהזור י"ד

ଓক্বলত ফাঁ রেফো ফ্রাল

שיתקיים אי"ה ביום שני י"ט תשרי, ד' דוחה"מ סוכות באולמי "גרנד הול", רח' כהןמן 110, בני ברק במועד מו"ר עט"ר הגאון ר' יצחק רצאבי שליט"א, רבנים, ראשי ישיבות ואישים ציבורי חשובים. המעודד יפתח בתפילה מנהה כ- 20 דקות לפני השקיעה.

כניסה חופשית * כיבוד קל * מקום מיוחד לנשים

הଉର୍ବ ସିତିହାସ କର୍ମ ଯିହାଇଲ" ଲେଖନ ଯିହାଇବ ଜୀବନ ଓ ପାଦପଦ୍ଧତିର ପାଦପଦ୍ଧତି

עלית שבייע למפטיר

שאלה: אם הקורא שבעי יכול לעלות גם למפטיר. ובדין עליית אדם אחד פעמיים לкриיאת ס"ת בשבת ובר"ח ובשני וחמשין.

תשובה: על דבר השאלה אם מותר שבעי באותו ספר תורה עצמו, לפי מנהיגינו בק"ק תימ"ע א:

א) המנהג שראינו ומשמעותו מהתלמידי הכהנים
שמותר הדבר, וכן מפורש בספר מהרי"ל
דיני קדראה דף ס"ג ע"א שהיה מורה על
שמעד וקרא שביעי שרשי א' כ' לעמוד
למפטיר גם אם לא הפסיק שום קורא
ביניהם יעו"ש. וזה דלא כהרמ"א בהגנת
שלחן ערוד סימנו רפ"ב סעיף ה' שפסק
בדברי האו"ז שאם יש אחרים שיודעים
להפטיר, לא יפטיר מי שעלה כבר יעו"ש,
והיינו אפיקלו לשאר המברכים ולא רק
שביעי. והנה הלבוש כתוב הטעם לדבריו
הרמ"א, דלמה יברך ברכות התורה פעמים
שלא להכחה, אבל בספר מלבושים יום טוב
השיג עליו שאין שום איסור בדבר, רק
ליקא הידור משומם ברוב עם הדורת מלך.
ודיקיך לה מלשון האו"ז שמננו המקור
שכתב בלשון "モטב" שיפטיר זה שעניין
לא קרא וכור' דמשמע דכשיש טעם להפטיר
מי שכבר קרא, לא אייכפת כלל. ומציין
בסייעון קל"ה סעיף ח' בדמוקום שאין לו
מבחן כהן ב' פעמים וכור' עש"ב. ובaille
זוטא אותן זיתים סימן רפ"ב ס"ק ט"ז. ודלא
שתיל' זיתים סימן קמ"ד שכתב נמי אליבא
כחדרisha סימן קמ"ד שכתב נמי אליבא

בעניין בורר בקופסאות שימורים

يُذكَّر شَمْ دَهْ مَشْمَعُ، أَمْ كَنْ مَمْلَأَا شَمْعَ
مِنْهَا نَمْيَ دَهْهَا الْدِينِ افْتَلُو كَشَائِنِ كُورِيزِ
أَلَّا شَلُوشَةِ . وَمَاهَا شَلَّالَ رَاهِينَوْ نَوْهَجِيمَ كَنِ،
أَيْنَ لَأَ رَاهِينَوْ رَاهِيَهَا، كَيْ أَيْنَ لَهَ مَشْمَوْ
كَفِيدَهَا، رَكَ لَأَ شَقِيقَهَا كَيْ الْأَيِّيْنَوْ شَوْهَ
طَعْمَ أَوْ صَوْرَكَ شَيْكَرَاهَا أَوْتُو أَدَمَ شَتِيْ
بَعْمِيمَهَا، وَهَهَ فَشَوْتَهَا . وَلَا هَوْزَرَهَا لَكَتَبَهَا
أَلَّا مَشَوْمَ مَعْشَهَا شَارِيعَهَا كَنِ، وَنَشَالَتِيْ
لَحَوْهَتَ دَعَتِيْ كَهَزَرَهَا بَيْنَ الْمَهَوْكَهَمِ بَهَزَهَا:

מִלְאָכָרָה כַּאֲשֶׁר כָּלֵב

רָאשֵׁן מִכְלֶנֶם
מִתְּבָרְגִּינְדְּסָקְה
09-8658999
052-4277969

אבל ביצירוף עוד סניף ניתן יהיה להתייר את הדבר שהרי ראיינו כמה פוסקים שחלקו בין תערובת לבין דבר ברור ועומד שאין בו דין ברירה כלל. וכן כתב המהר"ץ זצק"ל בש"ת פעלות צדיק ("ב'CSI", רלא"ג) וזה לדלישון בורר משמע מעורב ומושקע בו אבל שהוא צפ על פניו לאشيخ ברירה ע"כ. הא קמן שהרב מתיר בדבר שהוא לא מעורב וכן הוא בקצות השולחן (ס"י קכח ס"ק יד) וכן באור לציון (חנ"ל).

ה'ג ע' שיד כדברינו. **מ' מ' ג' ש"ד** ש"ע פ' מה שכתנו היה מותר וכן ראייתן שכתב בילקו!

מ"מ כל זאת רק למילפונים חמוצים וכדו' שגדולים וצפים ושיך לולם בהם ברור ועומד, אבל תירס וכדו' שהם כעין תערובת לא שייך להס"ס הנ"ל, ובאזוריתא אזלינן לחומרא (והראיתי זאת למ"ר הרה"ג, "אוחב גראבי שליט"א והסכים עמי").

(מאמר זה נועד לעורר לב המיעין להלכה ולא למעשה) הרכב אוגנדי א'ג'ג

התיבה הפלאית

כפר מישרפה שכנו במחוז חובייש שבדרום תימן. זהו כפר קטן שি�שבו בו כעשרה משפחות יהודיות. בשנת התרס"ז עלו כל יהודי הכפר לארץ ישראל. לבארה, לא נותר בכפר שום סימן המלמד כי המקום היה מיושב פעם ביהودים, מלבד סימני המזוזות שבפתחי החתנים. אפילו לבית הכנסת לא היה ביןינו מיוחד, אלא הוא שכן באחד מבתי הכפר, בקומה השנייה.

אולם, לאמתיו של דבר, נותר בכפר עוד סמן יהודי. בבית הכנסת נשarraה התיבה, אותה לא יכולו העולים לחתם עטם. היה לה זו תיבה מפוארת, גדולה וכבדה, עשוייה מעץ הנקרא "חומר". עז זה שמש לייעור תיקים בספר תורה, ארוןות, כלים יקרים ועוד. על התיבה היו כתובים ברכות ההפטרה ונוסח "בריך שמיה". כל אותן היהת נפרדת, עשויה כסף טהור וمحוברת במסמרים לדפנות התיבה. לאחר עזיבת היהודים, נותרה התיבה מiotמת... ומנו קוצר לאחר שעזבו היהודים את הכפר, נכנס מוסלמי להתגורר באחד מהבתים העזיבים. במקרה, היה זה הביתה בו

דור לדור יספר

ווננה באחד הלילות התעורר המוסלמי בכלהה, לשם רעים שעלו מאחד מחדרי הבית. היה זה החדר ששימש כבית הכנסת. כשהוא נטה נחדר, הלה לבודק מהו מקור הרעים. נכנס לחדר, והנה הוא רואה את התיבה מרעישה. הוא סבר שיש בחדר שד, ובאותו לילה לא יכול לעמוד עין.

גם בלילה השני חזרו הרעים, והוא החליט המוסלמי להיפטר מוחתיבה. הוא פנה לאחד מיהודי הסביבה ואמר לו: "יש לי בinati ארגז (הוא לא ידע מה זו תיבה), שלא נתן לי מנונה. התוכל לבוא לבתי ולראות מהו אותו ארגז". היהודי הלה עם פשר הרעים. מלחמת כובדה, שלשלו את התיבה בחבלים מוקמה השנהיה והעבירהו לכפר היהודי סמוך.

(ס' גנץ ספה)

יצא לאור הספר "פסקי מהריין" חלק ז'
הלקות ראש השגה ויום הkopiores עם הפירוש "בארות משה משה רצאי שליט"

המעוניינים בהנחות יפנו לטל. 03-6780070

יצאו לאור אלבומים נוספים של שיעורי מודר שליט"
המעוניינים בהנחות יפנו לטל. 03-6780070

ומה פלא שמנaggi תימן היו מטשטשים אם אין הדור הצער קורא ומעמיק בספרים העוסקים במנaggi תימן, כדי לידע מה הם על מה הטבעו.

ORAHA UD DUNAMA KATNA, SHED SHIZKINO LIFNI
במה שנים שיצא לאור כתוב העת התורני "אור ישראל" והוא מתרנסים בו ד"ת משל חכמי תימן והודעות וחדשות על ספרים שונים, הנה נפסקה הדפסת החוברת מחסרו קוראים עד שנטקיים בה ציון היא דרוש אין לה. תורה טורה של מאורות גדולים מונחת בה ברון זית ואין לה עסוקין. ספרים ומאמרים יוצאים לאור וקוראים כמעט אין ואך קונים מעט ספרים, מעוניינים בהם מקופיא ומניחים אותם בספריה על הספרים הראשונים, וככלו אין ענבים בגפן ואין תנאים בתאנה.

על כן קורא אני בכל לב, קומוACHI קומו רעמי, תננו עיניכם ביופי ספרי ספרי תימן, הגידלו ביתר שאת את העסוק בהם, איש איש כפי יכלתו. אם בהפצתם ברוחבי הארץ, ואם בעידוד, ואם בקניית ספרים והעמקת הלימוד בהם, ושעות רבות החולפות בשעה פה"י יונצלו לעסק תורה, ואז ברור שתורת חכמי תימן, תנין ענחים מושגים, וככל יתרבו הספרים והספרים, ויתחזקו גם מנהגי תימן, ויהיו שפטותיהם של חכמי תימן דובבות בקשר, והם ימליצו טוב על דורנו הזוקק לרחמי שמים, ואז יזרח אורה האמתי של יהדות תימן, Amen.

תורה מונחת בקרון זית

וכיש שאינו יודע מחייביהם, זולת שנים שלשה גוררים בראש אמריר, עד שכשתאלם יאמרו לך שכמעט לא היו חכמים ולא מתהברו חיבורים בתימן זולת בארץ אשכנז וספרד. אויל לה לאotta בושה ואוי לה לאotta קלימה. ומה גרים לכל זה. ראשית, חסרון הלימוד וההתעניינות בספרים העוסקים ברכמי תימן, וא בספרי תורהם ממש. ויש שאינן יודעים כלל על מציאות הספרים בבחינת ושיינו יודע לשאל. והחומר מכל, שהדור הצער אינו רואה ואינו שומע את הבריות נושאים ונותנים בדברי חכמי תימן. למשל, כמה דרישים מבני תימן שמלפלים בדברי הרוזה"ה במדרש הרפץ, או בדברי מהריין" אלצ'יאורי בצדה לדך, או נוטן טעם מספר פנים חדשות למהר"י גזפני, או מטייף מסור מתוך ספר פלוני אלמוני. וכמה שייעורי תורה ראיית שעוסקים ודנים בספר שושנת המלך למהר"ש חבוש. וכמה פעמים פגש בכניסתך לבית המדרש מי שיושב ולומד בספר זבח פסה למהר"ש צאה, או מעמיק באיזה חידוש או הנחה למהר"ץ עלי שוו"ע יורה דעת. וכמה ראית מתפללים שאוחזים בידיהם תכלל עץ חיים" עם הפירוש של מהריין, ומשקיעים מעט מחשבה למדוד מפיוישיו היקרים. וכמה בני אדם נוטנים "קישור" בלילה שבת מתוך שאר ספרים. וא"כ מה יעשה הבן ואל יתטא לחשוב שלא האירה תורה באז תימן, אחרי ראותו שאינו מזיכרין דבר מתרות חכמיהם לא בבית אביו ולא בבהיכן"ס ולא באירועים שונים.

הנה ברחמי המוקם על עמו יישראל אשר בת ימין, לא השבית להם גואל, ובכל דור ודור העמיד להם חכמים ואונים שהנbowם עפ"י התורה והמצוה. מינויו מלכי מניינו אפרקי שתורתם סדרה על לשונם ויראתם קודמת לחכמתם, ובכל דור ודור חיברו חכמים אלו ספרים וكونטריסים רבים, אם במקרא או במשנה, בתלמוד או בהלכה, באגדה או במוסר, בדקוזק או בשירה, בקבלה וכיוצא"ב, ורשימות חיבוריהם כבר נתרמסו בכמה ספרים. אמן לא זכינו שיגינו לדיינו כל החיבורים, אבל מעל שלוש מאות מהם לפחות מוציאים. והנה אם באנו לפרט טוב החיבורים, יקצר המשע מהשתרע ותקצר אוזן משמעו, וגם אין זה מכונת אמרנו. וכבר עמדו רבים וטובים ודברו בשחים, אם בדיק נסחותיהם, ואם נשתרמו בכתbihם, ואם בעניינים שונים שאין כאן המקום לבארם. וב"ה המשך שנים קמו חכמי תימן איש ממש איש מלא כתו אשר מכתבי חכמי תימן איש ממש איש מלא כתו אשר שלאה aria תורה באז תימן, אחרי ראותו מהה עושים ויקרים גנוזים ומצלפים לגואלים. והנה לצערנו גם לו דור כאן באראה"ק שכמעט איןנו מכיר מי היו חכמי הדורות שקדמו לנו.

נתן להציג
יין ומין ענבים
טבי לא
תוספות

המכירה באזיות
סגורות לאחר בדיקת
מוריה הוראה מומחיהם.
לא חשש ערלה -
הופרשו תרו"ם כדיון
כמו כן ימכרו
אתרגומים מובהרים
בתפוזות.

גראמת תלכוניעת רחות
וינוקים גויאט

* הדסים משולשים מהודרים.

* לולבים בגודלים שונים

* אטרוגים תימניים גדולים
מובחרים וכן בגודלים שונים
ללא חשש הרוכבה.

בחשגה בד"ץ "פעולת - צדיק"

הפצה ראשית: בני ברק - 054-4918707, 050-6849091

ירושלים - 02-6420535

קרית ספר - ברכפלד - 08-9791676
052-4476814

צפון:

קרית-אთא - 060-8283775
רכסים - 04-9849037, 050-6727258
פרדסיה - 050-6464234, 09-8986835

בפיקוחו של הגאון ר' יצחק רצאבי
שליט"א

מרכז:

בני-ברק - 054-7587805
אלעד - 054-6503058, 03-9160082

דרום:

בני-עישי - 050-6372525

דרושים מפייצים

לשם מזלו דכאן
שותח שחיטה רגילה
בלא שום כוונה אלא
דמצינו גילוי לנידוד בס"ז זכוק"ל סי' ד' או י"ב
שהביא בשם דבינו זכריה הרופא (הרז"ה) מחכמי תימן הקדמנים
בפירשו על הרמב"ם שכותב על דברי הרמב"ם אלו במש"ב "וכיווץ"ב
מדברי הבא שאמורים הגויים.... ז"ל "שהחוות בהר פלוני או במדבר
פלוני תרפה מאחליו או העקרה תהר ותולד או לא ימותו בניה" וכותב ע"ז
רבינו יוסף חיים זכוק"ל בש"ת רב פעילים ח"ב סי' לא "נמצא כל שהם
מייחדים מקום לשחוות בו בעבורו איזה תועלטל-סגולית של רפואה וכיוצא
שהחויתו פסולה דאסורה מדרבנן גז"י משום תקרובות עבודה זהה ממש"
ע"כ. ועפ"ז כתוב לאסורה שחיטת בקר על קבוצות הצדיקים על מנת שירד
מטר בעצרת גשמי. וא"כ בנידוד נמי שמייחד מקום לשחיטת העופות
היאנו גלגלי הרכב בעבורו תועלטל סגולית של שמירה מפני היזק וכדו' נמי
יש לאסורה. ואין לדוחות ולומר להגנה ושמירה שאני בדברי הרז"ה מבואר
דהה שעושה כן נמי לזרוך שמירה במ"ב "... או שלא ימותו בניה..."
ולא דמי נמי למש"ב בס' בא"ט טיקטן ס"ק קע"ט במס' אמרי איש"ע
ע"פ צוואת ר"י חסיד לשחוות תרגול ותרנגולת בכניסה לבית חדש, יעוץ
בש"ת חת"ס חי"ד סי' קל"ח ויתבאר היטיב החילוק. ויעוץ עוד בש"ת
חטים ביד הובא בדרכ"ת סי' קע"ט או' כ"ז.
היצא מכ"ז שאסור לשחוות עוף במקומות מוחדים לסוגלה כל שהוא.
(אלא זה גראט אוצר גג האצ"ן הנקה וו' אצתה.)

מעשה שהיה ביהודי
מדרום הארץ שרכש רכב
והלך להוועץ באיש הנקר
בלשון המונע העם "babaa" - באיזה אופן היה לו הצלחה ברכישת זו וכיitz
חלילה ימנע מהיזק וממרקם משונים ויעז לו אותו האיש, שעלה כל גלגל
מגללי הרכב ישחת תרנגולות.
ויש לדון בנידון זה האם מותר לעשות כן או שמא אסור יש בדבר ?
כתב הרמב"ם בפ"ב מהל" שחייב הי"ד השוחט לשם הרים לשם
גבועות.... ע"פ שלא נתכוון לעבדם אלא לרפואה וכיוץ"ב מדבר הבא
שאונומי הגויים שחיתתו פסולה. אבל אם שחט לשם מזל הים או מזל
ההר או לכוכבים ומזלות וכיוץ"ב ה"ז אסור בהנניה ככל תקרובות עבודה
זרה. וכפ' הרשב"א בתו"ק (ב"א שער א' ד"ח): וכ"מ בדעת הרדא"ש
ס"י ג' והטור יורה דעה סוס"י ד' וכפ' ממן בש"ע סי' ד' סעיפים ה',ו'.
והראשונים ז' כתבו דבאיור דבאיור הוא דאם שוחט לשם כוונת ע"ז אין
חלוקת בין שוחט לשם הר לבין שוחט לשם מזל ההר שניהם אסורים מן
התורה והעבדם מיתתו בסיני' כמבואר בס' עבודה זרה (מ"ו): אלא
ההילוק הוא בשוחט שלא לכוונות ע"ז אלא לכוונה אחרת כגון לדפואה
וכיווץ"ב דבזה אין איסורו אלא מדבריהם משום מרודית עין - דבשוחט
לשם הר לדפואה וכיוץ"ב אסרו היזק באכילה בלבד, ובשוחט למזל
ההר החמירו חז"ל לאיסרו אף' בהנאה.
ובnidod' לכואה להפי"ז אין בו איסור דאיינו שוחט לשם דבר מסוים ולא

הרג' א/orן גזק

פעולת צדיק על שם מררי"ץ זכוק"ל גאון רבני תיקן ותפארתם

עמותה ארצית להחצת תורה ו מורשת אבותינו ק"ק תימן י"א, בראשות הרה"ג יצחק רצאבי שליט"א, בני ברק

■ מבן להוציאת ספרים וכתבי ■ בית מדרש וכול אברכים ■ שיעורי תורה لمוגרים, ילדים ונשים ■ נסים ועזרות ■

■ ארגן בני היישובות ■ עלונים תורניים ■ יומא דהילולא כ"ח ניסן ■ פסקי דין הלהקה למעשה ■ מפעל הקלטות "ויאמר יצחק" ■

קבלת קהל ע"י הרב או שאלות בטל': 03-6741445 א' ור' בשעות 2:30-0:00 בצהרים, או בשעות 10:00-3:00 בערב - בל"ג

המשרד הראשי - רח' קושניר 5, בני ברק טל. 03-6780070-03 פקס. 03-6780090

המעוניין לתרום להוצאה העלון לע"נ או להצלחה וכו', יפנה לטל. 053-412997